

# GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:  
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N<sup>o</sup> 52.

Mercuri 6 (18) Martie

1885.

Brașov, 5 (17) Martie 1885.

... Totu ce este mare și sublim, totu ce în viața omului este frumos și demn de năsuințele lui, iubire, onore și patriotism, nu s'au oglindat ore aceste totdeuna în sufletul junimei, a cărei inimă plină de entuziasm și încă neturburată de amărăciunea vieții este capabilă de-a cuprinde idealul în deplina sa mărime și de a și-l însuși?

Junimea, puterea și speranța, florea și viitorul națiunii aduce jertfe marelui geniu al iubirei de patrie; reamintindu-și pe marii anteluptători ai libertății naționale, pe eroii și martirii acestei libertăți, ea întărește sântul iubirei de patrie nu numai în peptul ei ci și în inima poporului, deșteptându conștiința îmbucurătoare, că o națiune și o țară, care posede o asemenea junime, va înainta puternic pe cărarea spinosă dar glorioasă a dezvoltării sale...

Și tocmai acesta dă serbării noastre un caracter cu totul excepțional. Festivitățile naționale ale tuturor celorlalte popore au un timbru orecare oficial. Ele emană dela cei ce au puterea în mână și poporul nu ia parte la ele decât numai într'o măsură cu totul neînsemnată; dar serbătorea noastră națională a ieșit chiar din inima poporului; ea n'a fost inaugurată prin mersul lărmuitor al batalionelor, nu prin sunetul tobelor și bubuitul tunurilor. Junimea singură a luat în mână ei executarea esteriă a acestei festivități și o execută într'unu mod înălțător de inimă și cu modestia...

Câteva discursuri și exclamări entusiaste, asta a fost totu. Dar în aceste discursuri se exprimă totă dorința și speranța națiunii; în aceste exclamări fiii patriei i se dedică ei pentru totdeuna; acesta este ce dă serbătorei noastre naționale un caracter cu totul specific și care trebuie să deștepte în fiecare dintre cei ce au fost martori acestor sentimente, idea, că o națiune, care posede o asemenea junime, junime care serbeză asemenea festivități, pte să privească liniștit în fața tuturor viscoleuru ce viitorul le-ar ascunde în sinul său, fiindu sigură că le va înfrunta totu așa de fericit precum a înfruntat viscoele trecute.

Și această conștiință este, care dă festivității noastre ce apare atât de simplă și modestă, un timbru atât de popular față cu toate păturile poporului și care face dintr'ensă o adevărată manifestare națională...

Voimă se vorbim de junimea noastră română, și totuși cuvintele de mai sus nu sunt ale noastre, ci sunt împrumutate dintr'unu diar unguresc; care astfel vorbește despre serbarea dela 15 Martie.

Ceti încă odată și vedeți cum își scie preții junimea maghiară eroii și martirii națiunii sale.

Și ore noi Români, noi urgisiți și desmoșteniți să nu ne bucurăm când vedem, că în inima junimei noastre arde cu flacăra puternică focul adevăratei iubiri de patrie și al recunoștinței pentru cei ce s'au luptat ca poporul să fie liber și fericit?

Cei ce în orbia lor și în lipsa sântului nobil pentru ceea ce este mare și frumos, pentru

iubire, onore și patriotism, vorbesc numai de nise „demonstrațiunii nefolositoare,” și de nise „pași nesocotiți” nu pot înțelege năsuințele spre libertate ale unei națiuni, nu luptele și aspirațiunile ei. Acești omeni sunt morți pentru viața spirituală a poporului, ei mai trăiesc numai pentru pantecele lor. Dela asemenea ființe națiunea nu pte aștepta nici unu ajutor în aceste vremuri de restriște și de prigonire.

Mulțumim cerului, că junimea noastră nu este infectată de cinismul celor ce nu mai au nici unu sânt. Mulțumim lui Dumnezeu, că inima ei a rămas curată și capabilă de-a cuprinde marile idealuri de libertate și de cultură națională.

Junimei române avem să-i mulțumim în prima linie, că am putut aduce tributul nostru de recunoștință celor care au murit acum o sută de ani pentru libertatea poporului român.

Dar, dice înalta poruncă, este unu lucru nepatriotic de a serba memoria lui Horia și Cloșca.

Se'nțelege, Horia și Cloșca au fost iobagi și s'au luptat pentru liberarea iobagilor, care erau legați de glia și acesti iobagi după legile de atunci n'aveu patrie. Patrie avu numai tiranii lor, care îi maltratau și-i exploatau ca pe nise vite.

Dar dacă clienții lui Horia n'au avut patrie la 1785, să n'aibă patrie nici urmașii lui la 1885?

Așa pretind cel puțin aceia, cari au dat poruncă Arhierilor noștri ca să oprască paras-tasele. Așa trebuie să fie, dacă nu ni se iertă nici a ne rugă pentru sufletele martirilor din veacul trecut.

Horia și Cloșca n'aveu patrie, dar n'avem nici noi urmașii lor patrie. Acesta ne este se-cuestrată de către miniștrii maghiari, cari ne declară pe fiecare și prin graiu și în scris că numai a lor este patria.

Lucru amar și dureros! Dar, în adevăr ni se spune necurmat, că n'avem patrie și dacă n'avem patrie, nu putem ave nici libertate individuală, suntem și ași iobagii acelu popor, care își arogă monopolul peste patrie.

Dar martori ne e Domnul, că robii fără patrie nu voim să mai fim!

Amu robii destul în veacurile trecute, amu muncit destul pentru alții, cari ne răsplăteau munca cu biciul.

Acum voim să avem și noi aici patrie, voim să fim și noi liberi și să ne bucurăm de ródele ostenelelor noastre!

De aceea suntem mândri pe sentimentele sublime, ce le-a manifestat junimea română și cu inima plină de veselie și de speranță depunem pe fruntea ei o dulce sărutare!

## Țipetul șovinștilor maghiari.

„Pesti Naplo” de Vineri publică unu articol de fond asupra „reuniunii de cultură” maghiare, ce este în ajun a se înființa în Clușiu. Foile din Clușiu reproduc acestu articol, pe care îl numesc „frumos.” Noi vom reproduce din acestu articol ca probă următorea în-troducere caracteristică:

„Maghiarii — scrie „Pesti Naplo” — se pregătesc în Ardelu pentru propria apărare (sic!) fiindu strimtoați de agitațiunea daco-română, care tinde a distruge Ungaria și a înghiți Ardelul. Pericolul este mare în Ardelu. Incungiuurat fiindu de Romani, elu este așeșat ca o cetate și în interiorul lui se nutrește ura și ceta în contra Maghiarimei și a dulcii patrie.

Diplomația noastră scurtu vedetore a lăsat ca pericolul să ia dimensiuni uriașe; fără a se gândi la efectul, ce-lu va avea regalitatea română asupra sușilor romani și regalității maghiare, ea însăși a ajutat de a face să creșcă mari planurile române. Acelora, cari aspiră la libertatea română, nu le trebuie libertate maghiară, și domnia maghiară apare nesuferită înaintea acelora, cari doresc a stabili în locul ei o domnie română. Și pentru că Ungaria este a națiunii maghiare, lor nu le trebuie Ungaria, și se răscole în contra ei pe față și în secret, pe cale legală și nelegală, și nu le pasă nici de datoria cetățenescă, care pretinde iubirea de patrie și credință către regele ei, nici de pacea internă, care face egală pe omeni în viață și desvöltă a lor cultură; ei preocupă de pasiune dărimă ceea ce au zidit vezurile, și pregătesc lupta socială și de rassă, anunțându-o și glorificându-o. Așa de mare este ura ce arde în sufletul lor, încât serbătoreșcu ca pe eroi pe Horia și Cloșca, nise conducătorii telhari ai unei răscole de țărani, cari au ucis pe domni, pentru că acești domni ucis au fost Maghiari. Ei prin această tradază, că idealul lor politic nu este altul decât erăși unu răboiu civil pentru estermnarea Maghiarilor. Și de aceea așteptă ei ajutorul României și pe Ruși, în loc de a căuta alianța României cu Ungaria în contra planurilor cuceritore ale panslavismului și ale Rusiei. Va veni unu timp, când Românilor le va păr rău amarnic, că n'au trăit în pace și nu s'au aliat cu Maghiarii.”

După aceste miserabile și răutăcioșe expectorări foia maghiară pledză cu foc pentru idea înființării reuniunii de cultură maghiare în Ardelu, exclamându că societatea maghiară din Ardelu se ridică spre a apără statul. În contra cui să-lu apere? În contra Românilor, pe cari solgăbirii nu-i mai lasă acum nici a se rugă lui Dumnezeu în sânta biserică, în pace și în liniște! Ce amară ironie a sorții!

## Ce voim?

Sub acestu titlu „Ellenzék” dela 11 Martie, care publică statutele reuniunii de maghiarisare din Clușiu, scrie unu articol de fond, în care nu visază decât dacoromânism și pangermanism. După ce arată că reuniunea de maghiarisare își propune să desvöltă „patriotismul” în părțile ardeleni prin cultură în direcțiune națională maghiară, dice:

„Direcțiunea, scopul, nisuințele reuniunii sunt clare și precise. Aceia cari au vedut influința vătămătore a fanaticilor naționalităților; cari au vedut disparițiunea maghiarismului ardelenu; cari au vedut cum gravitându în afară agitatorii sași și romani în pressă, în viața privată și socială, în școlă și în biserică, invenineză inima, sufletele a sute de mii de omeni ai patriei comune, cum îi cresc de dușmani de morțe ai vechei lor patrie de o miă de ani, cum propoveduesc în școlă, în pressă, în viața publică și privată decădinta și nimicirea vieții de stat unguresc; — aceea au recunoscut de multu problema adevăraților patrioți, d'a înlătura acestu nihilism mai periculos decât cel cu dinamita.

„Nu mai putem permite să fiă crescuți Români și Sași ca dușmani ai acestei patrie de către acei fanatici și răuvoitori agitatori ai naționalităților, cari visază de Dacoromânia și de marea patrie germană, cari prin charte, ce înfățișază Ardelul, Bucovina, România și o parte a patriei unguresc de dincolo de Muntele Craiului ca părți ale unui mare imperiu român, prin cărți de geografie și altele, prin falsificarea istoriei caută să sădască în inima compatrioților noștri nemaghiari convingerea și nisuința, că părțile Ungariei locuite de Ro-

mâni nu sunt părți constitutive ale statului ungar, ci provincii ale unei mari Românie, că poporul român trebuie să unească aceste provincii.

„Ei bine, în contra astorfelui de învățături și cărți, în contra unei astfel de direcțiuni și nisuițe, reuniunea de cultură maghiară va păși cu armele iubirei de patriă.”

Mărturisim că n'ar putea fi o mai mare fericire pentru patria noastră, decât dacă institutul de alienați din Sibiu s'ar transfera cât mai curând la Clușiu, unde fanaticii dela foile maghiare și-au pierdut — nenorocirii — cu totul mintea!

### Voci române.

Prigonirile, la care suntem espusi din partea Maghiarilor vedem, spre mângăerea noastră, că sunt urmărite cu atențiune de frații noștri din România și că sunt atinși și ei de durerea ce ni se cășunează. Intrarea gendarmilor prin biserică cu ocaziunea serbării paras-taselor într-o pomenirea martirilor noștri și călcarea librăriei din Năsăud, face pe „Națiunea” să scrie următoarele:

»De câtă-va vreme, sferile conducătoare unguresc, fie prin organele administrațiunii, fie prin acelea ale presei lor, caută a face să se lățească printre Unguri ideea că Românii sunt gata a se resculă spre recăștigarea unor drepturi pe cari au grijă a le desemna ca absurde, ca lipsite de oricel temeiu. Daco-Românismul este gogorița cu care fie-care patriot descendent al lui Arpad voiesce să sperie pe conaționali lui, pentru a justifica oricel măsură arbitrară împotriva Românilor. O carte în care vitejia armatei române din ultimul războiu este arătată cu culori cât de palide, e numai de câtă considerată de vecinii noștri ca o provocare la răscolă, ca o îmbărbătare la luptă împotriva stăpânitorilor țerei; un diară în care se descriu instituțiunile din România liberă, în care se zugrăvește fraților de peste munți starea celor de dincoace de Carpați, e privit ca trădător al patriei ungare, tradus înaintea justiției, persecutat în toate chipurile. Când, mai departe, Românilor, în durerea lui, vrea să-și mai mângăie sufletul cu serbarea amintirii unor martiri cari s'au luptat, într-o vreme, pentru liberarea lui, gendarmii primesc ordine a opri pe preoți de a intra în biserică pentru a-și face datoria, armata e ținută gata pentru a trimite plumbul în carnea acelora ce vor îndrăzni a se împotrivi. Într-un cuvânt, nu e vorbă care să nu sune tocmai dulce la aspra urechi a Ungurilor, fără ca ea să nu fie înregistrată în cartea neagră, transmisă la Pesta, de unde fulgerile sunt pornite.»

După acesta vorbește de cazul călcării librăriei din Năsăud și dă cu privire la confiscarea istoriei Revoluțiunii lui Horia:

»Acestă opă printr-un ordin ministerial din Pesta obținuse dreptul de a ajunge în mâinile cititorilor din Ungaria și Transilvania după ce fusese oprită câtăva vreme la granițe. Dacă asemenea cărți sunt confiscate de vecinii noștri ca provocătoare la ură, ca ațâțătoare la răscolă, ce trebuie să fie cu altele, cari nu se bucură de o asemenea favoare?

»Nu voim să vorbim aci de țărele din România, căci ele de mult în cea mai mare parte, sunt cu desăvârșire oprite de a ajunge în țera unguresc. Libertatea de limbă și de idei ce se manifestă în ele e considerată ca periculoasă și contagioasă de vecinii noștri, și ca cel mai bun mijloc preventiv pentru a feri populațiunile de acolo de a se molipsi de această boală s'a găsit complectă prohibițiune a trecerii fruntariilor. De această nu ne plângem; liberi sunt cei din Pesta a lua măsuri contra presei din România, deși țărele lor, cari se întrec a ne prezenta unele mai mult decât altele ca un popor sălbatic, incapabil de cultură și de civilizațiune, sunt lăsate în plină libertate de guvernul nostru a se răsfăța pe mesele tuturor acestor cărți voiesc să-le citească. Avem însă datoria, impusă nouă de vocea sângelui să ne ridicăm vocea când vedem că frații d'ai noștri sunt lipsiți de nutrimentul minții și inimei lor, și dacă nu putem, pentru un moment, face altfel, cel puțin să le spunem că aici în România liberă, ei nu sunt uitați.»

### Din Reichstagul german.

În ședința dela 14 Martie n. a Reichstagului german, Richter, luând cuvântul în desbaterea asupra vapoanelor de poștă, combătut proiectul din toate punctele de vedere. Comunațiunea cu coloniile e nespuse de mică în asemănare cu esportul total german, care se sue la 1000 milioane mărci. Cancelarul cu conservatorii se gândesc la lucruri de nimica, er despre o vătămăre a esportului prin politica economică a cancelarului nu audă bucuros. Dér acestea nu sunt nimic pe lângă pagubele ce amenință pe Germania proiectul tarifului austriac, provocat de politica vamală ger-

mană. Restricțiunile vamale din partea Germaniei nu sunt de natură a promova amicitia cu Austria. Poporul german a cerut nu numai unitate, ci și libertate, nu numai un împărat german, ci pe lângă el și un Reichstag german, pentru ca și națiunea să ia parte decisivă la dezvoltarea ei.

Cancelarul german prințul Bismarck, răspundând lui Richter, dăse că acesta l'a făcut erăși responsabil de toate relele. De 40 de ani e obișnuit a auzi pe domni vorbind în numele poporului. »Poporul suntem toți. Oratorii opozițiunii accentuează totdeauna numai legătura dintre subvențiunea vapoanelor cu coloniile. E o rătăcire a dăse că subvențiunea vapoanelor n'ar avea de scop altceva, decât o legătură cu Camerun și Noua Guineă. Deputatul Richter dăse, că raporturile noastre comerciale cu Austria ar fi mult mai importante decât coloniile noastre. Asta n'a contestat nimenea. Dar motivele acestui proiect arată cu toate acestea, că industria cislatică, cari cer a fi protejată, întrebuințază proiectul vamal german ca pretext. Dar prin acesta sunt vătămăți numai economii transilvanice, poate ceva mai puțin, chiar dacă ei ar introduce o vamă protectoare. Prin concurența rusă și română se apasă Ungaria mai mult decât prin proiectul german. De mult mă gândesc să creez prin vr'o întocmire pragmatică un fel de alianță vamală și comercială și astfel se umplu lacuna din 1866. Dar esaminând lucrul mai de aproape s'a găsit, că în raporturile austro-ungare există foarte mari greutăți și că guvernul d'acolo n'ar fi sigur de consimțământul corpurilor lor legitime. Înțelegerea cu Anglia ar fi fost poate și mai ușoară și mai avantajoasă, dacă Richter n'ar fi făcut aci o declarație care a slăbit pozițiunea noastră față cu Anglia!» (Richter a vorbit, cum se știe, despre înrudirea dinastică și istorică cu Anglia).

Cancelarul continuă apoi a vorbi în contra lui Windthorst, care a dăse că Germania stă în mare foc cu Anglia. El, cancelarul, nu vede nici fum nici flacăra. Incordarea cu Anglia s'a înlăturat total. A se exprima mereu îndoiala în existența păcii, este tactica tuturor partidelor care numai prin războiu și prin țera de războiu pot câștiga. »Avem în imperiu fracțiuni, al căror ideal numai printr-un războiu, și anume nenorocul pentru Germania, ar fi să se realizeze. Restabilirea Poloniei, Slesvigului, regatului Hanovera, retrocedarea Alsației-Lotaringiei sunt numai atunci posibile, când după o pierdere Germania ar fi zdrobită. D. Windthorst poate să se gândească a șgdui pacea cu astfel de îndoeli. Amintirea de 1866, după Windthorst, are să turbure unitatea noastră! În fiecare din secolii mai noi a fost vre-un războiu german, care a îndreptat corectul césornicul normal german pentru o sută de ani. Ceea ce mă mângăie este avântul tinerimei academice germane, care a crescut și a studiat nu ca noi în 1847 și 1848, ci sub impresiunea dela 1870. Acesta se va uita îndărăt cu dispreț la certele noastre. Până acum am purtat numai războie norocoase.»

### O voce asupra denunțării convenției austro-române.

Câtă preponderanță și-a câștigat Ungaria în politica internă și esternă a monarhiei austro-ungare, ni-o spune foia vieneză „Deutsche Zeitung” în următorul articol, în care se ocupă de denunțarea convenției cu România și în care arată rēul ce rezultă pentru monarhia din aceea preponderanță unguresc:

»Din ce puncte de vedere au denunțat cei din București convențiunea nu e greu de a ne explica. România nu e un Stat industrial, ci o țera eminaminte agricolă. Poporațiunea ei, ca și oricel națiune ce-și ia un avânt politic pe terēmul muncii naționale, nu se mulțumesc numai cu producțiunile agricole. Ea doresce a mai adăoga la independența politică și independența economică și țifrele statistice, care arată colosalul import al articolelor noastre industriale, a aprins egotismul național al patrioților din București. Cu toate acestea interesul cel mare al Românilor zace în esportul produselor agricole. Tocmai acest interes nu-l mai găsim Români destul de ocrotit prin numita convențiune. România prin convențiune a sperat a-și asigura esportul de vite și cereale. Dar Austro-Ungaria prin dese epizotii ce bantue în România a fost nevoită a închide granițele atât pentru vitele din Moldova și Valachia, cât și pentru cele din Rusia.

»România basându-se pe convențiunea comercială, a reclamat, a protestat și a amenințat chiar cu represalii. Toate acestea însă au rămas și au trebuit să rămāie fără rezultat, pentru că Austria trebuia să aibă în vedere nu numai cultura sa de vite, dar chiar și aceea ce țerele din occident să nu-i închidă și ei granițele.

»În aceea ce privește esportul cerealelor, Romā-

nia prin convențiune a obținut scutirea de vamă a cerealelor sale la importarea lor în Austro-Ungaria.

»La început Românii nu puneau prea mare preț pe scutirea de vamă a cerealelor lor, fiind-că în acei ani în genere nu existau în Austro-Ungaria taxe vamale asupra cerealelor, dér după introducerea taxelor în anul 1883 au esportat în Austro-Ungaria cereale în sumă de 26 milioane fl. și această sumă e foarte considerabilă, de ôre ce ea prezintă 75 procente care revin asupra Austro-Ungariei din totalul esport al României. Chiar din acest punct de vedere privește România cu îngrijire pentru viitor. Franța și Germania urcă vămile asupra cerealelor și Austro-Ungaria încă se pregătesc a le urma exemplul. Incetarea scutirii de vamă a cerealelor române formeză astăzi un punct principal în programa politice comerciale a Ungariei.

»În această cestiune însă e vedit, că Austria n'are interes comun cu Ungaria. Pentru Ungaria, România e un concurent agricol, pe câtă vreme pentru Austria e un important deșeu al produselor sale industriale. În anul 1883 Austria a importat în România în valoare de 48.7 milioane fl. între care, zahăr în valoare de 3.2 milioane, mărfuri de bumbac în sumă de 2.3 milioane, postav și articole de lână în sumă de 4.8 milioane, haine în valoare de 3.8 mil., pânză în valoare de 1.2 mil., hărți de 1.1 milioane, pielărie în valoare de 5.4 milioane, lemnărie în valoare de 2.2 milioane, articole metalice de 2.2 milioane, césornice, instrumente musicale în valoare de 3.1 milioane. Cu creșterea civilizațiunii în țera cresc și trebuințele țarine, și interesul Austriei e de sigur să împlinească ôreșicare dorințe ale României în privința produselor agricole, ca în schimb să obție cât se poate mai favorabile condițiuni pentru esportul articolelor sale industriale.

»N'am fi privit de loc cu îngrijire la reînnoirea negocierilor în această privință, decât la noi în anii din urmă nu s'ar fi săvârșit transformări remarcabile. E un lucru păgubitor, că la noi Ungaria a căpătat o preponderanță în toate cestiunile noastre economice.

»Acesta nu numai că se va manifesta mai bine la reînnoirea pactului nostru cu Ungaria, dar chiar astăzi e un lucru dovedit că în toate cestiunile politice-comerciale ale monarhiei, conducerea o are Ungaria. Și chiar această conducere este cauza care ne face să ne temem, că la reînnoirea convenției cu România vor rezulta rele urmări pentru industria noastră. România de sigur că va pune mari taxe vamale pe articolele noastre industriale, ca, eventual prin reducerea lor în urma negocierilor, să obție dela noi avantaje în privința esportului ei de cereale, căroro avantaj Ungaria are să se opună în paguba fabricanților noștri. Și acest incident politic-comercial dovedesce, că Austria ar avea altceva mai bun de făcut, decât să-și părădă timpul cu învoeli cu Ungaria.»

### SCRILE DILEI.

În »Intrunirea literară» din Joia viitoare va tracta d. profesor Ioan Popea tema: Biblia și științele naturale despre om.

—0—

Deputat clerical pentru sinodul archidiecezan s'au mai ales în cercul V. Hațeg Ión Rațu protopresbiter, în cercul VI. Ilia Romul de Crainic protopresbiter; în cercul VII. Tarand Vasile Demian protopresbiter; în cercul XV. Terna Ión Popescu profesor seminarial.

—0—

Ni se scrie că ministrul Tisza a respins statutele Reuniunii femeilor române din comitatul Satmarului, ce i se înmănasă spre aprobare.

Mergem dar tot spre mai bine!

—0—

D-lui inginer Radu R. Pascu din Brașov i-s'a recunoscut dreptul de cetățen român de către camera română.

—0—

Comitetul arangiator al festivităților aniversării de 15 Martie din Clușiu și-a adus aminte — ne spune »Ellenzék» — de marele bărbat, care suferă în esil, de Kossuth și i-a adresat următoarea telegramă la încheierea festivității:

Lui Kossuth Lajos, guvernator,

Turin

Serbăm o țera mare și ne aducem aminte de omii noștri cei mari.

Junimea dela universitatea din Clușiu.

Ungurii din Clușiu au trimis în țera de 15 Martie următoarea telegramă lui Kossuth la Turin: »Obștea ungurescă, care serbeză principiile dela 15 Martie 1848, te salută ca pe un apostol în viață al ideilor ce le serbătoresc.»

Kossuth să trăească, căci toate celelalte merg de minune!

—0—





Societatea comercială română Bassarabianu Calfoglu & Comp.

BULETINŪ  
BRĂILA 1 Martie 1885.

Table with columns: Vândătorii, Cumperătorii, Felul, Kilo, Libre, Prețul, Notițe. Lists various goods like wheat, flour, and oil with their respective prices and suppliers.

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face la 1 și 15 ale fie-cărei luni.

Administr. „Gaz. Trans.“

Bóle secrete

le vindecă pe basa celei mai noue constatări ale științei, chiar și casurile cele mai desperate fără ca cineva să fie împiedecată dela lucrul său. Asemenea vindecă urmările rele ale păcatelor tinereței (onania), slăbiciune de nervi și impotența. Mare discrețiune. Ne rugăm pentru descrierea completă a bólei.

Dr. Bella,

membru ală mai multor societăți științifice etc.  
6. Place de la Nation, 6. — PARIS.

Stabilimentul de fortepianuri

al lui

Juliu Jaschik

Brașov, tégulă flosului (Flachszeile) Nr. 26 II. Et.

Depositul cel mai bogat de pianuri și pianinuri noue și întrebuintate din fabricele cele mai renumite. Pianuri vechi se ieau în schimb. Se primesc și plăți în rate. Cu deosebire sunt a se recomanda: pianuri noue dela c. r. fabricantul de pianuri Heitzmann în Viena, lucrate în lemn frumos de nuc, fl. 500; pianuri Mignon, cu cordele încrucișate, în negru fl. 600. Pianinuri de nuc seu negre fl. 450. Afară de acesta este de vânzare un pian întrebuintat de Streicher cu fl. 230, un pian bine conservat de Eisenhut, 7 1/2 octave și cu placă de metal lată fl. 200.

5-10

Iosif Both,



ceasornicar, optician și mecanician

IN BRASOVU,

strada poștei Nr. 661.

recomandă depositul său bine asortat de

ceasornice de Helveția, pendule, ceasornice în provasă și de Schwarzwald,

apoi toate produsele optice,

mai cu semă OCHELARI șifuiți optic-periscopice de aur, argint, nicel, oțel și a. Se recomandă și la turnisare de

orologie pentru biserici

de construcțiune escelentă; în fine spre aședare de telegrafuri de odăi și de legături telefonice.

TÓTE REPARATURILE DE RESORTU

se efectuează iute și efinu cu garanția.

Mersul trenurilor

pe inia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with multiple columns showing train schedules, times, and routes between various stations like Predeal, Budapest, Teiuș, Arad, and Timișoara.

Nota: Órele de nópte sunt cele dintre liniile gróse.